

Johann Cothmann

Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Cothman, S.S. Theologiae Doctor & Professor. Ad Sacra Exequialia Quae Elegantissimo Puerulo Johanni Bolten/ Parata expetunt, Parentes moestissimi, Omnes omnium ordinum cives Academicos, quo par est studio, in aede Jacobaea ad medium primae invitat

Rostochi[i]: Kilius, 1639

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn74742165X>

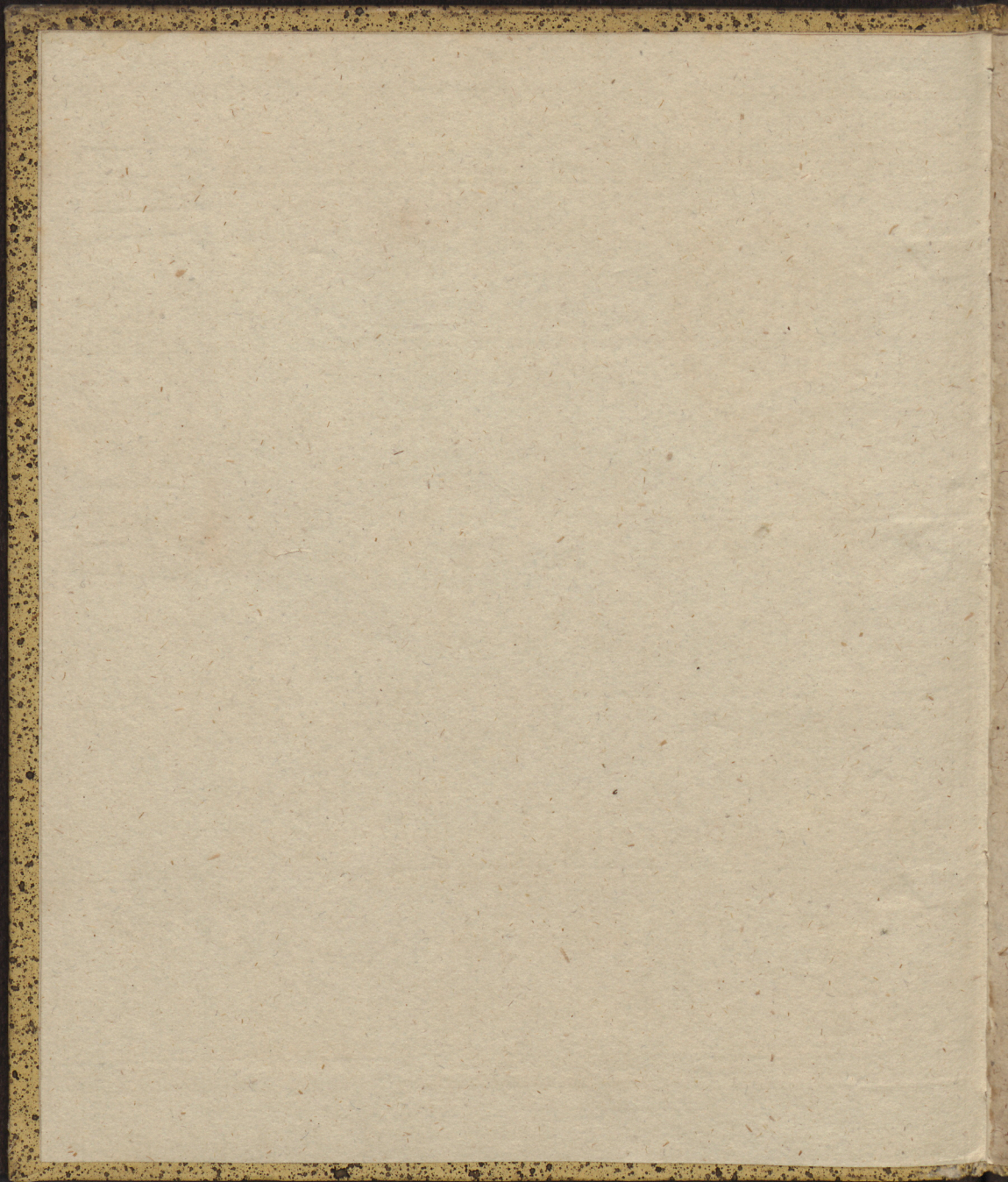
Druck Freier Zugang

Cothman, J.,
in J. Bolten.

R. 1639.

49

RECTOR

148.

Universitatis Rostochiensis

JOHANNES COTHMAN,

*S. Theologiæ Doctor &
Professor.*

AD

Sacra Exequialia

Quæ

ELEGANTISSIMO PUERULO

JOHANNI

Bolten

Parata expetunt,

Parentes mœstissimi,

Omnes omnium ordinum cives Aca-
demicos, quo par est studio, in æde Jacobæ
ad medium primæ invitat.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typograph.

Anno M DC XXXIX.

RECTOR

Universitatis Rostochiensis,

JOHANNES COTHMAN,

S.S. Theologiæ Doctor

& Professor.

Eri communi nostræ matri reddidimus, & ad dormitoriū usq; deduximus puerulum, vix semestrem, hodie iusta facimus & ultimum sepulturæ honorem conferimus elegantissimo puellulo, annum & aliquot dies solum nato, ut & hic commodè dici possit: mutatis personis, eadem agitur comœdia. Item: Hodie mihi, crās tibi. Dum vero in ipso ætatis flore & vitæ ingressu mori videmus filiolos, quos Scriptura Sacra certo respectu innocentes vocat, non quidem facta peccati originalis consideratione, illius enim æque participes sunt, ut adulti; omnes namq; ab Adamo orti & ordinatio naturæ cursu in lucem editi, hæreditaria illa

Q 2

corru-

corruptione infecti sunt. Non hic Jeremias,
nec Maria, neq; Johannes, ut quibusdam pla-
cet pontificiorum, excipiuntur, sed solus ser-
uator *evangelizans* privilegium habet. Innocen-
tes autem dicuntur explicante B. Chemnitio in
Locis: quia non occidebantur ob perpetrata
scelera, ut latrones: sed in ea ætate, quæ non po-
test actione aliqua mereri civilem poenam. Cum
itaq; infantes peccatis crassis & externis caren-
tes, ideoq; hac consideratione innocentes, quo-
tidie mori videmus, insignem aliquam poenam
nobis adultis, propter peccata atrocia, quibus
quotidie Deum offendimus & elata manu pec-
camus, imminere cogitemus. Si illi è medio
tolluntur, ex quorum ore Deus sibi laudem
præparat, quiq; dicente Johanne in Epistola,
patrem agnoscunt, & in Christum credunt; li-
cet fidem illam propter organorum infirmita-
tem operibus externis, secundæ tabulæ proprijs
non exerant. Quid illis futurum cogitabimus,
qui omnibus suis actionibus id agunt, ut sese
singulis Decalogi præceptis opponant. Justus
certe Deus est & omnia judicia illius justa, hinc
beatulas illas animulas, ne communi invol-
vantur calamitati maturè hinc avocat, ut & in
illis impleatur quod dictum per Prophetam :
Age

Age popule mi intra in conclavia tua, & oc-
clude fores tuas tibi: latita quasi exiguo mo-
mento donec præterierit indignatio. Nam ec-
ce Jehova proditurus est è loco suo, ad animad-
vertendum iniquitatem habitatoris terræ in
eum, & reteget terra cædes suas neq; obteget
ultra interfectos suos. Illud considerabunt
moestissimi parentes, inopinato hoc casu con-
sternati. Fatemur equidem si majores defun-
ctuli nostri consideraverimus, quod omnia bo-
na nobis, si vixisset, de illo promiserimus. Pa-
trem enim habuit JOHANNEM **Bolten** Sena-
torem urbis hujus prudentissimum. Matrem
verò MARGARETAM **Martens** foeminam le-
tissimam. Avus paternus fuit JOACHIMUS
Bolte/ civis & negotiator civitatis hujus pri-
marius. Avia paterna ANNA **Schulzen** matro-
na honestissima, viri prudentissimi & multo-
rerum usu exercitati Dn. JACOBI CRULLII
Senatoris hujus Reipubl, meritissimi & Came-
rarij spectatissimi soror. Avus Maternus CON-
RAD **Martens**/ civis honestus & negotiator
industrius. Avia Materna Engel **Farbers** foemi-
na honestissima. Hisce defunctus noster paren-
tibus & majoribus Anno præterito 1638. 9. Junij
in hanc lucem prodijt, & moestos nunc paren-
tes

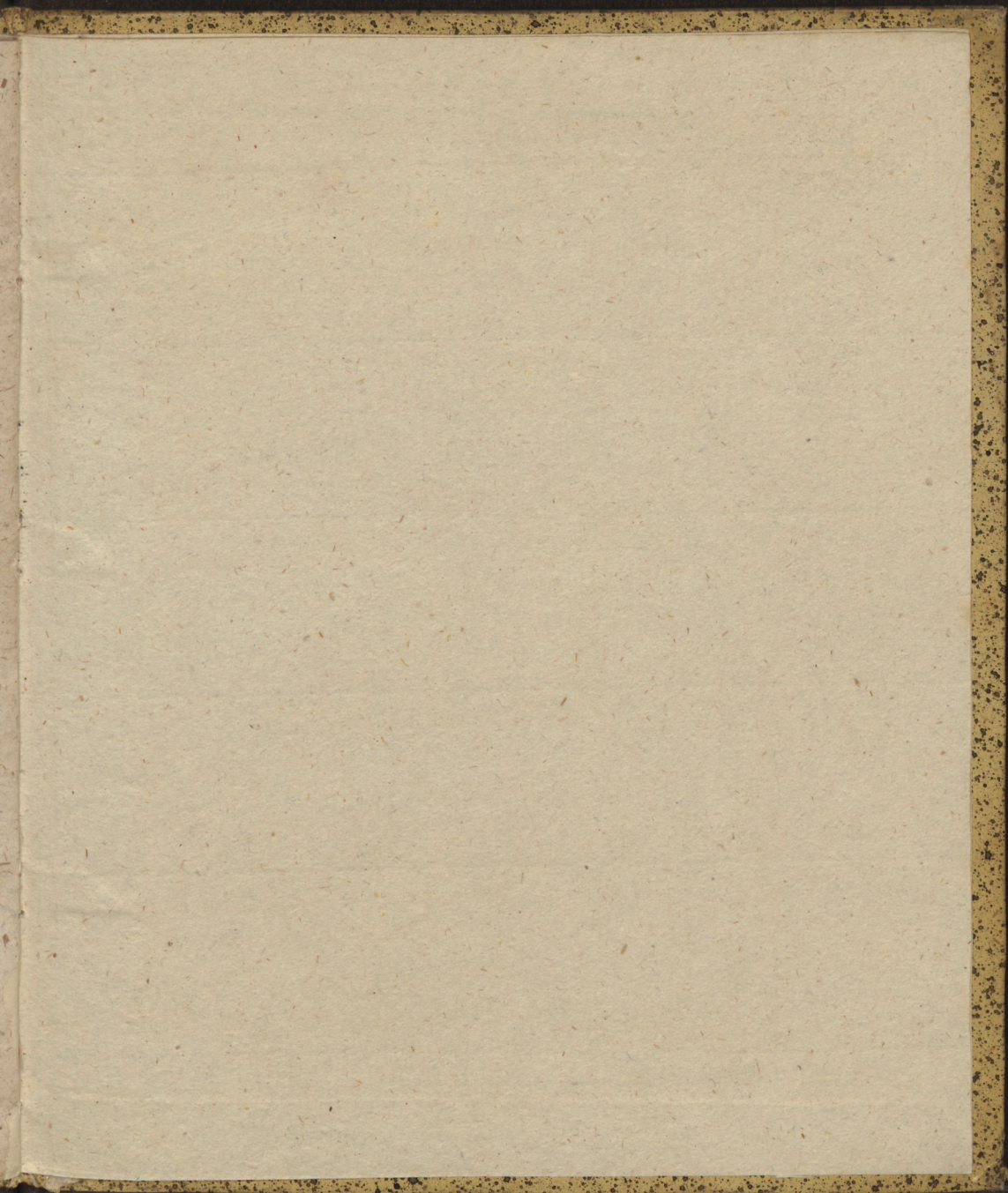
tes non leviter natiuitate exhilaravit, quamvis
ut sunt humana omnia, gaudium illud non fue-
rit diuturnum, utpote quod tristitia statim ex-
cepit. Ante quadriduum enim qui fuit dies 18.
mensis currentis subitaneo morbo defunctus
noster correptus fuit, qui tanta vehementia
tenellum corpus huic violentiæ resistere nes-
cium adortus, ut 20. Julij præter omnem pa-
rentum expectationem, morbo in apople-
xiam degenerante paulò ante sextam matuti-
nam, placidè pièq; in domino obdormierit.
Vos moestissimi parentes, quia denatum hunc
filiolum Christo per Sacramentum regenera-
tionis adduxistis, ut hinc de æterna ipsius sa-
lute dubitandum vobis nulla ratione sit, mo-
dum luctui ponite. Considerate præsentia,
tempora tristissima, & simul expendite gau-
dium quod morte defunctus vester filiulus ade-
ptus est. Nolite esse invidi erga filium mor-
tuum, utpote qui vivo benecupivistis. Equi-
dem quis vobis parentibus vitio verteret si de-
bita adhibita moderatione filium hunc uni-
cum proindeq; charissimum lugeatis. Morte
enim privati estis illo, qui imago fuit animo-
rum, ac simulacrum ingeniorum vestrorum,
portio cordis, membrum corporis, sanguis de
sanguine.

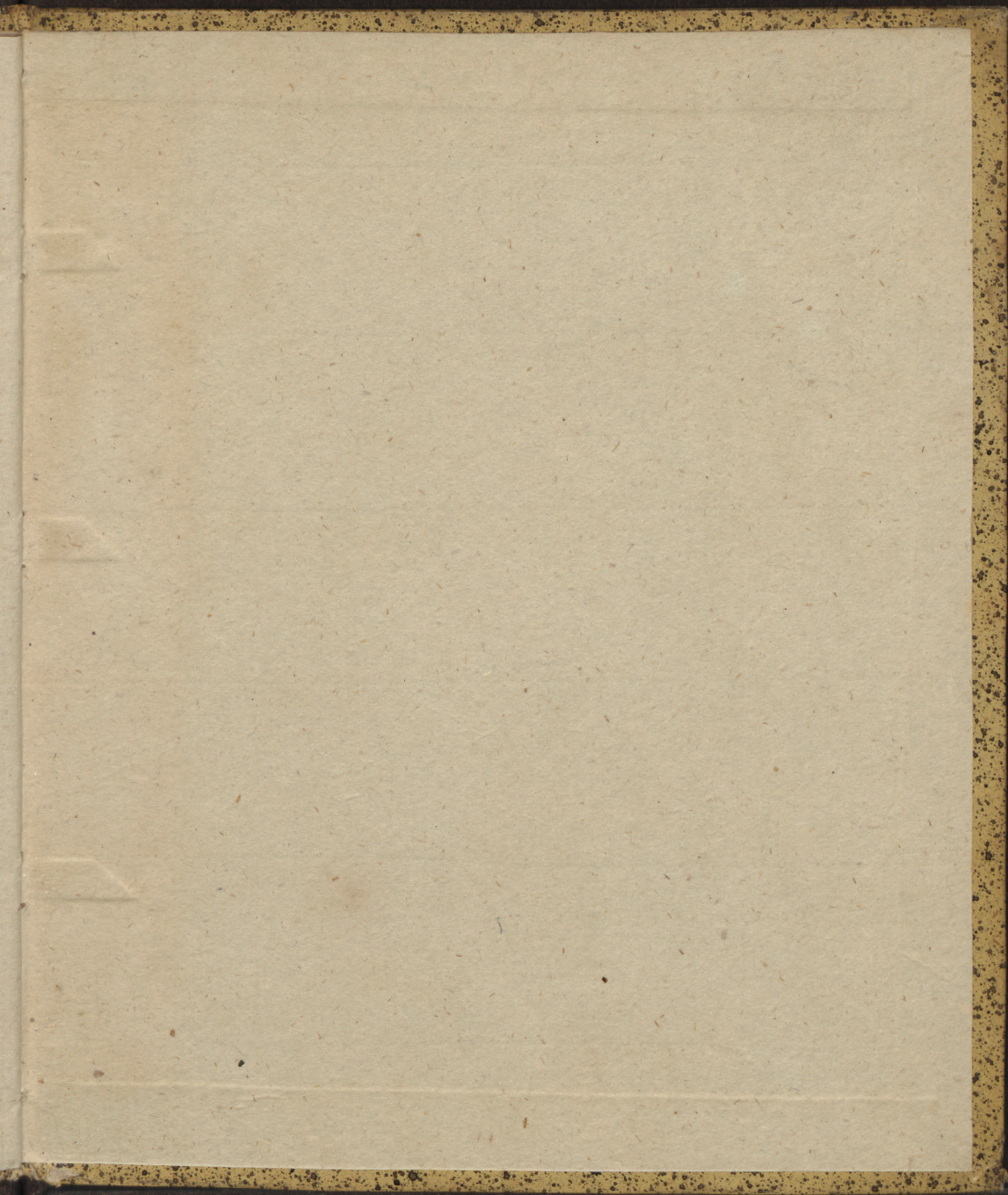
sanguine, caro de carne veltra. Tobia junioris mater, filium ob impletos itineris suscepti dies perijisse rata, acerbis eundem prosequitur lacrymis, eheu, inquit, poenitet me fili, quod dimiserim te, lucem oculorum meorum. Et licet à marito Tobia seniore, ne hunc in modum loca questibus impleret admoneretur, superavit tamen vis amoris mandatum mariti, dum quotidie in viam qua filius abiens discesserat, planctum suum ingeminavit: perijt puer meus. Idq; tanta vehementia, ut interdiu cibum non sumperit, & noctes integras lamentari filium Tobiam non desierit. Quod si id factum in filio cui adversi quid obtigisse aut morbo detentum, aut in agone mortis constitutum, ob profectionis moram tantum conjectura assequeretur mater. Quis parentibus vitio verteret, si morte charissimorum pignorum contristarentur, si modò luctui modus sit; norunt enim charissima tori pignora non amissa, sed in æternam beatitudinem, calamitatum quibus in hac vita premimur nesciam præmissa. Quia autem Spiritus redijt ad illum qui dedit eundem, constituerunt moellissimi parentes corporis relictæ exuvijs debitum exhibere sepulcræ honorem. Quapropter rogant Cives Academicos

demicos, ut ad leniendum dolorem, & con-
standam condolentiam funeris deductionem
frequentiori præsentia exornare velitis. Facie-
tis parenti quondam ordinis nostri alumno
rem gratam. Ego verò ut idem faciat qua
par est diligentia hortor & moneo. Fiet au-
tem conventus in æde Jacobæa ad horam me-
diam primam pomeridianam P.P. Rostochij
Sub Sigillo Universitatis 22. Jul.

Anno 1639.

sanguine, caro de carne veltra.
 ris mater, filium ob impletos ite-
 dies perijisse rata, acerbis eundem
 lacrymis, eheu, inquit, poenitet me
 miserim te, lucem oculorum meo-
 cet à marito Tobia seniore, ne hun-
 loca questibus impleat admonet
 vit tamen vis amoris mandatum
 quotidie in viam qua filius abien-
 planctum suum ingeminavit: perij-
 Idq; tanta vehementia, ut interdum
 sumperit, & noctes integras lam-
 Tobiam non deserit. Quod si id-
 lio cui adversi quid obtigisse aut m-
 tum, aut in agone mortis constitu-
 fectionis moram tantum conject-
 batur mater. Quis parentibus vit-
 morte charissimorum pignorum
 tur, si modò luctui modus sit; &
 charissima tori pignora non amissa
 nam beatitudinem, calamitatu-
 hac vita premimur nesciam præmi-
 autem Spiritus redijt ad illum qu-
 dem, constituerunt moestissimi p-
 poris relictæ exuvijs debitum exhi-
 sa honorem. Quapropter rogat

